

[Lenger]

kontakt mellem flygtningene og de lokale beboere. Problemets karakter kan illustreres med følgende udtalelse af restauratør Per Jensen til Frederikshavns Avis den 22. december: »Det har taget mig fem år at banke denne forretning op, og jeg ved, at mange fædre i området vil forhindre deres døtre i at tage på diskotek i weekenden, hvis jeg pludselig lukkede iranere eller irakere ind.«

Spørgeren vil ikke bestride restauratørens vurdering af situationen; men det er uholdbart, at han bringes i en situation, hvor han må vælge mellem at bevare sit kundegrundlag eller at overholde loven. Han har valgt det første; men sagen understreger, hvor vigtigt det er, at de lokale beboere og flygtningene bringes i kontakt med hinanden, således at eksempelvis den citerede restauratør kunne betjene områdets flygtninge uden at frygte for de øvrige kunders reaktion.

Svar (10/1 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Indledningsvis bemærkes, at Dansk Flygtningehjælp ikke har noget at gøre med oprettelsen eller driften af indlogeringscentre for asylansøgere, herunder det center, der er oprettet i Blokhus. Dansk Flygtningehjælp varetager derimod i forbindelse med det efterfølgende integrationsarbejde indlogeringen af flygtninge, der får asyl her i landet.

Jeg kan oplyse, at centeret i Blokhus på grund af den helt akutte indlogeringssituation måtte tages i brug den 1. december 1984 straks efter, at der af direktoratet for udlændinge var opnået enighed med udlejeren om vilkårene for lejemålet.

Centeret drives som de øvrige indlogeringscentre i samarbejde med Dansk Røde Kors, der forestår den daglige drift. Jeg kan oplyse, at Dansk Røde Kors' konsulent i det nordjyske område i midten af december 1984 afholdt et stort fællesmøde, hvori deltog ca. 300 personer, blandt andet lokalpolitikere og beboere fra Blokhus og omegn. Den lokale radio var også repræsenteret ved mødet, hvorfra der var transmission den efterfølgende aften.

Det er mit indtryk, blandt andet på baggrund af de oplysninger, som centerledelsen i Blokhus har kunnet give direktoratet for udlændinge, at forholdet mellem asylansøgerne

og den lokale befolkning i Blokhus generelt er udmærket.

Spm. nr. S 491

Til *justitsministeren* (2/1 85) af:

Lenger (VS):

»Kan ministeren oplyse årsagen til, at han ikke har inviteret repræsentanter for fangerne til at deltage i den kriminalpolitiske konference den 10. januar 1985, samt oplyse, hvilke af de øvrige deltagere der – i fangerne fravær – forventes at besidde den samme in-side viden om sanktionssystemet?«

Begrundelse

Deltagerlisten til den kriminalpolitiske konference den 10. januar 1985 afslører, at der ikke er inviteret repræsentanter for fangerne. Inden for de seneste år har fangerne ellers i stigende omfang blandet sig i den kriminalpolitiske debat dels som talsmænd og enkeltpersoner, dels i deres organisation, Fangerne Interessesegruppe. Det er også blevet mere almindeligt, at repræsentanter for fangerne er med i rundvisninger, når fængslerne modtager besøg. Dette var eksempelvis tilfældet, da folketingets retsudvalg i november 1984 besøgte Ringe statsfængsel.

Spørgeren mener, at debatten i fangerne fravær vil komme til at mangle en væsentlig dimension – nemlig sanktionssystemet set indefra.

Det kan ikke med rimelighed forventes, at andre af deltagerne på fyldestgørende måde kan erstatte fangerne fravær. Selv om en del af dem har og har haft kontakt med mange fanger, har de jo aldrig oplevet sanktionssystemet på deres egen krop. Ministerens mange kvalifikationer uførtalt – herunder de nære relationer til den kendte forsvarsadvokat Erik Ninn-Hansen – vil end ikke han være i stand til at repræsentere lige præcis den sagkundskab som fangerne besidder.

Spørgeren skal derfor opfordre ministeren til at supplere deltagerlisten med repræsentanter for fangerne. En kriminalpolitisk konference uden repræsentanter for fangerne burde være lige så utænkelig som et udvalg om fondsbeskatning uden Kristian Mogensen.

Svar (8/1 85):